

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 forint
Fél évre	2 forint
Negyed évre	1 forint

Egyes szám ára 8 krajczar.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca. 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvetetnek a kiadóhivatalban.

A két nem harca.

A tizenkilencedik század végén az életviszony újágra tért át a nő. Eddig a házi tűzhely s a család nyújtott neki kizárólagos foglalkozást és általános volt a vélemény, hogy ez a legnemesebb női hivatás a földön. A villamoság korában pedig — azaz jelenleg — egy csapásra megdőlt az a régi rendszer s íme most azon a ponton állunk, hogy a nők tulajdonképpeni többsége nem akar megférti a neki osztályrészüll jutott szűkebb keretben, hanem kitör és a férfiakkal egyazon módon, egyazon uton keres megélhetést. A munkaezőnek ez a váratlan megkésztetése bizonyosan sok bajnak lesz a kútforrása és nem kell esodálkozunk, ha majdan ez okból élet-halálharc keletkezik a két nem között . . . a kenyérért.

A míg csak külföldről hallottunk egyetnást a nőemancipáció aránytalan terjedését illetőleg, mindaddig csak érdekesség szempontjából foglalkoztunk e hírekkel. De

miután újabban hazánkban is hasonlóképen kezd megváltozni a nő társadalmi helyzete, fontos kötelességünkben áll közelebről meg hányni-vetni e nagy horderejű fordulatot.

A téma onnan jut eszünkbe, hogy az ország felsőbb leányiskolái özönével ontották ki a nyílt küzdőterre a sokféle pályára képesített nőket, a kik most elszántan akarják a versenyt fölvenni a férfiakkal. Továbbá arról is értesülünk az igazgatói jelentésekből, hogy a mult hóban megkezdődött tanévre annyi sokan jelentkeztek már, hogy ezek száma háromszorosa a most levisz-gázottaknak.

Legtöbbje könyvelőnek, gépiro-nak, banktisztviselőnek készül, eltekintve az állami állásoktól, pl. a postar, távirtdai, és vasuti alkalmazás. Még szerenese, hogy a magasabb képzettséget kívánó tudományos pályára e nők közül csak egy esekély törelek iparkodik jutni, máskülönbén néhány év mulva annyira megszaporodna az ügyvédek,

orvosok és tanerőknek amugy is nagy száma, hogy igazán sok volna a fölösleg.

Ez a női invázió kétség kívül nagy és szerintünk veszedelmes változásoknak lesz a szülőoka s ha jövőben az emancipáció elkényszeredett hívei ugyanesak ebben az irányban fognak terjedni, akkor a század elején a társadalomnak s a családnak képe lassankint teljesen átförmálódik.

Aggódva várjuk a további fejleményeiket. Aggódalmunk alapos, miután biztosra vehető, hogy ilyen auspiciumok mellett a nő nem lesz többé ideál, a családi tűzhelyt nem tekinthetjük szentélynek, hanem az élet tökéletesen megridegöl, miután a megélhetés nehézségei egyaránt kérges vonnak a férfi és nő szívében.

Mi ok szülte ezt az állapotot? . . . A nőnek jelenleg is csak annyi kilátása van a férjhezmenésre, mint volt annakelőtte. Továbbá számban sem szaporodtak meg annyira, hogy nagy részük már e miatt is

Égy kép alá.

(Emlékkönyvbe.)

Nézd e festett képet! . . . Büszke vár egykoron,
Melyben lakott hír, fény, dicsőség, hatalom.

Égbe nyílt a tornya, felhőkkel küzdött,
És sértetlen maradt, daló harok között.

Roppant garnadákban kincsek voltak benne,
Pompásnál pompásabb volt mindegyik terne.

A sok kincs közt mégis — ilyen tön még soha!
Legeslegszébb volt a várnak arasszonya.

Boldogság, lakott a díszes falak megett,
Boldogság, a melyre a sors irigyledett.

. . . Jött a tatár, török; kegyetlen, durva nép,
Kincset, asszonyt rabolt, — löngölt egész vidék.

Rom lett a büszke vár, minden nő benne volt,
Dicsőség, hatalom, hír, fény, erő kiholt.

Csonka lett a tornya, nem nyílt most már égbe,
Mélabusan néz le a messze vidékre.

Kincsek helyett dalva van a romok között,
S még a szép asszony is eltűnt, — elköltözött.

Talán önként ment el? Talán elrabolták?
Üres falak között nem marad boldogság!

Ép csak a bejárat, az maradt a régi,
Ezt még a kegyelet — egy folgyondár védi.

Ha e várra gondol s könyg szókik szemébe,
Szegény barátokat, ne gonygöld ki érte!

Torbágyi.

Fenn.

Fenn kétezer méter magasságban. A büszke fény megtanul földön szuszni ottan. A tavaszi hó taposatlan, szüz még. És a nagy orrok felett, mint óriási madarak keringenek a borongó felhők. Szellő nem lebben, fűszál nem hajlik.

Oda menekültek ketten, a fiatal kalandorok.

A társaság többi része, a mama, az örökké búskomor nevelőnő és a kis fiu a menházban felejtkeztek egy-egy pohár tej mellett. A fiatalok a hó partján járkáltak, aztán valami bolondos ötletük támadt: megfogták egymás kezét, hosszan egymás szemébe néztek és neki iramodtak a sziklás hegyoldalnak . . .

Fenn kétezer méter magasságban. Köröskörül csupa szikla és hó. Ez a halál or-

szága. A kőbe rámozott semmi. Az ég sápadt, a levegő ritka és hideg.

Pihelve állottak meg. Hátranéztek. A bizonytalan ösvényt, amelyen eddig jöttek, elhelyte a kanyarulat. Ah, itt biztosságban vannak.

A fiu szólott:

— Irénke, hosszú hónapokon át szóltam magához fűben, fűben, felhőben. Bűnhődtem minden gondolatért, mely nem magához szállt. Örökkön sötét szemét szerettem volna nézni, hallgatni lágy hangját és néz-nem kellett odu-leből, — hogyan rajongják körül mások. És azért nem voltam boldogtalan. Ha kacagott, felesendült az én szívemben is a kacagás, ha szemé villant, féltő gondolat fogtam el, gyűjtöttem össze minden tekintetét. Igen! Az alázatos házi tanítócska, mikor szerényen mosolygott, egy királynőről álmorozott. Irénke! Irénke! Irénke! Milliószer szeretném ezt a nevet elkialtani, eltrilázni — erőm fogytáig. Életem utolsó fellobbanása hadd enyészessen el a maga nevében, Irénke!

A leány hallgatta lehunyt szemekkel és mosolygott.

A levegő mind hüvösebbé vált, hópelyhek szitáltak alá esendesen és a leány boldog volt. A síma, derős gazdagságban nőtt fel és most kéjesen borzongott. Talán a hidegtől, vagy a forró vallomástól. Mindegy.

A fiu szólott újra.

kénytelen legyen — a nőiséget álcázva a kenyérért küzdeni . . . Itt valami nagy hibának kellett esnie, mely ezt a változást előidézi. E hiba kétségkívül magukat a nőket terhelte, hisz a legádázabb férfi-gyűlölő asszony sem állíthatja, hogy az erősebb nem viselkedése terelte volna ily ferde irányba a társadalmat.

Uraim! Nincs többé egyszerűség.

Az örülten előre száguldó kor kívánalmait szerint ma már a szegény leány is doktor férjet, ötszobás lakást, eselésdészt s fogatot óhajt. S ha mindezt el nem érheti, inkább nem megy férjhez holmi szerényebb iparoshoz, vagy kereskedőhöz, hanem kitanul valamely szakiskolát és önállósítja magát, abban a hi-szemben, hogy majd meg valósítja saját maga, — a keze munkája révén — nagyratörő álmait.

Ugy van! nincs többé egyszerűség. Senki sem akarja immár beérni a keyéssel, senki sem tud beletörödni sorsába; a nő irtózik a gyermekneveléstől, a főzőkanáltól, az otthonüléstől s ezek helyett kocsin vagy legalább is biciklin akar délutánoként helyet foglalni, vendéglőben kíván ebédelni, kávéházban tréceselni és eselések által óhajtja a legesekélyebb házi munkát végeztetni stb.

Nincs többé egyszerűség. Inkább lemond a mai nők része a családi élet boldogságáról, inkább dolgozik napestig, csak hogy a külszint megóvja, csak hogy többféle ruhát ölthessen magára hetenkint, a mi persze másrésztől nélkülözést igényel, de ezt e világ úgy sem látja, erről a világ mit sem tud.

— Gondoltam eleinte, hogy elmegyek más városba. Hisz felejteti jobb, mint lemondani. Oh, én már akkor lemondtam, a mikor a gerendás szobában ringatóztam a fenyőfa bölcében. De aztán föléledt a dae. Nem! Nem felejték. Én nem vágyom semmire, csak hogy én szeressek és engem szeressenek. És ezt a vágyamat el nem tilthatja senki. Ha fadat emelnék előmbé, átugrom. Nem akarok gazdagságot, örömet, gyönyört, csak epedni akarok, vágyódní az elérhetetlenért.

A leány hosszasan nézett a fiura:
Milyen szép irálya van önnek. Sándor ur! Önnek igen költői irálya van. Én azt nagyon szeretem hallgatni.

— Nézzen körül, Irénke. Itt nincs semmi, csak hideg sziklák és mi ketten. Itt nem él semmi, csak a mi szerelmünk, mely ime győzelmesen olvadt egybe. E körön kívül van az előítéletek, a szenvedés, a lemondás világa, e sziklagyűrűn belül mi vagyunk az egész világ. Oh, ne menjünk vissza innen soha. Halljunk meg, éljünk itt örökkön.

A leánynak megvillantak a szemei,
— Ön, Sándor ur, ugyebár azt óhajtja, hogy haljunk meg együtt? Ez igen megrázó szerelmi dráma lesz. Nemde? Én már olvastam ilyenről egyszer és sokszor gondoltam rá, de most félek.

Ne, ne féljen Irénke! Hisz oly szép az. Nem megsemmisülés a halál, hanem e boldog perenek örökké való nyújtása. Behunyjuk

A fő pedig, hogy a világot ámit-suk. Áldozatul ezért önmagunkat is készek vagyunk oda dobni s azt hisszük, hogy ennek így kell lenni s hogy ezt a haladás föltétlenül megkivánja tőlünk.

Dehogy! A kort mi csináljuk, nem a kor bennünket.

Épen azért a nőnek vissza kellene térni a régi évezredes egyszerűséghez; élnie kelene a családért, a házi foglalkozásért, eredeti rendeltetéséért. — Teljesen a férfira bízván a verejtékes munkát, a kenyérkeresetet.

Hanem ez a megtérés aligha fog végbe menni. A lavina megindult és nőttön — nő. Jogunkban áll nekünk főfiaknak aggódva kérdezni: mi lesz még ebből?

Megnyugtató választ azonban sehonnan sem nyerünk. X.

Souvenir.

*Férjed ha lesz s az férfi ésszel
Fékezni fogja lelkedet
S a múlt té szűnök, jónak tartasz
Ó ollezi azt: Nem, nem lehet!
Ha összeláz a két vitás fél
Hogy védelmezze igazát,
S lelkedni kezdés és a harcban
Elvsn látod ideát!
Ne, ah ne csünyelj szép leányka,
Ne add meg magad még neki,
Mert két fegyvere van a nőnek:
Bizton gúzóik, ha harcba jönnek:
Mozolya és a — künyves!*

Gerő.

H I R E K.

— **Jozsef főherceg a löthiakkak.** Lapunk egyik közlelbi számban megemlékeztünk József Agost főherceg által a löthi tűzkárosultak részére küldött adományról, most a kistapolcsányi főhercegi udvar utján új adomány érkezett az alispán kezébe József főhercegtől, ki 500 frtot küldött a löthi tűzkárosultak felségélyezésére.

szemünket, leugrunk az örvénybe, ez az egész. És ott fogunk pihenni a világ végéig és álmodni fogunk szepet, ragyogót — egymásról. Nézzen a jövőbe, Irénke, mit vár még az élettől boldogabbat e perenél?

A leány nyugodtan föléllott.

— Én tehát hajlandó vagyok meghalni, ha önnek is úgy tetszik.

A fiu szenvedélyesen ölelte át és a meredély szélére vonta . . . Ott félni kezdett megint a leány. A fiu remegve lihegte:

— Nos jó! Hát akkor előbb én. Maga majd követ.

És beléugrott a mélységbe.

Irénke is bizonyára leugrott volna, de a nevelő nő kiáltott a hátá mögött kétségbeesetten. No hiszen, hogy megviselte a szegényt a rémület és a gyors hogymászás! A haja szétzilálódott, a kalapja a nyakába esuzzott, a ruhája merő esatak lett. Bizony nagyon komikus látvány volt az istenadta.

Irénkének szomorú volt a sorsa ezután. Három napi szobafogságot kapott, sőt a nőegyleti bálba sem mehetett büntetésből. Most már a gyárosok estélyéig nem megy bálba a szegény!

Nagy Endre.

— **Honvédségünk köréből.** A pozsonyi honvédkerületi parancsnokság Polterecký János főhadnagyot Léváról Nyitra-ra, Szegner Géza főhadnagyot Nyitra-ról Lévára helyezte át s ez utóbbit a 7-ik század ideiglenes vezetésével bízta meg. — Alemann Ferenc I. oszt. honvédszázados Léváról f. hó 1-ével 10 hónapi tőrzéstízi tanfolyamra Budapestre vezényeltetett.

— **Halottak napja.** Enyhe, verőfényes szép őszi nap volt az idén a halottak napja. Mintha az a sok ragyogó könyv adta volna a fényt s az a számtalan fohász sugározta volna szét a meleget, melyek az elköltözöttek után a szerető földi szívekből fakadtak. S amit letűnt a nap s az est sötét fityolát érterítette a vidékre, fenyárban uszott a halottak birodalma, hová seregszámra ment kegyelete adóját leróni a közönség. A tanítóképző intézet növendekéi az éven is megemlékeztek a szabadságharc hősről. Felkioszorozott emlékoszlopok előtt hazafias dalokat énekeltek és lelkes szónoklatokat tartottak. Hulják Pál néhai Kápolnay József tanár sírjánál mondott szép emlék beszédet.

Hymen. Szilassy Dezső takarékpénztári könyvelő szombaton jegyezte el Richter Ferenc regens chori kedves leányát Sárka kisasszonyt. Hosszantartó, igaz boldogságot kívánunk a szerető jegyepárnak!

— **Megyei közgyűlés.** Barsvármegye má hó 31-én tartott rendkívüli közgyűlésén határozta meg a választók fuvardíját. A szabályrendelet szerint a választási székhelyektől öt kilométeren belül eső községekre nézve a fuvardíjakat nem állapították meg, mert ezekből a községekből a választók gyalog szoktak bejárni a választásra. A 5—10 kilométer távolságnyi községekre nézve 2 koronát állapítottak meg egy fuvar után, azonban legalább három választó szállításiért. Minden további 5 kilométer után 1 koronával többet lehet szelni; a 35 kilométeren túl fekvő községekre nézve azonban mint legmagasabb díj, 8 koronát állapítottak meg. A közgyűlés a körmeobányai választókerületre fuvardíjat kivételesen egyáltalán nem állapított meg, mert az ehhez a kerülethez tartozó hét községben annyi fuvar, a mennyi az összes választók szállításiához szükséges lenne, az igavonó állatok esekély száma miatt annyig sem volna kiállítható, de a községek különben is oly közel esnek a választási székhelyhez, hogy a választók mindig gyalog szoktak járni a választásra.

— **Nemmagyarosítás.** A belügyminiszter megenykedte, hogy Remen Rezső selmeobányai illetőségű felső-háromi lakos vezetéknevét „Locus”-ra változtatthassa.

Ötletek.

— Önző az, ki másnak ad nekünk.

— A szerénység a színelés mostoha-testvére.

— A gyűlöletnél csak a színelé szerelm rutabb.

— A meggyőződés megváltoztatása gyakran nem következtetlenség, hanem élet-bölcsesség.

— A hála oly tartozás, amelyet részletekben efelejtünk.

— A magyarávagyást nem kell restelni, csak el kell rejteni.

— Ne völd meg, ami megfizethetetlen: a szerelmet és a boldogságot.

— Jaj annak, aki az élet iskolájában ismétlőd.

— Gyakran a fényűzés miatt hiányzik a legszükségesebb.

— Többet beszélünk arról, kit gyűlölnék mint arról, akit szeretünk.

— Tapasztalat nem kapható kölcsön, azt meg kell szereznünk. Boldog, ki nem adja meg tulságosan az árát.

— Oly nehéz erőnyesnek lenni, hogy már a szándék is dícséretes.

Kulisszák mögöl. Egy közvidéki földbírtokos, ki egész életében a természet szépségeivel küzdött, hogy magának és családjának kényelmes, jó meglátást biztosítson öreg napjaira megerdelt nyugalomba ohajtott vonulni, miért is bírtokát vásárra boesztotta, ő maga pedig egy vidéki városba költözött. A jó föld, eladó bírtok híre csakhamar szerte-szét kelt az országban s innen is onnan is jöpnéz, derék vevők jelentkeztek. Az öreg X. úr azonban, ha már nehezen vált meg a földtől, mely annyi éven át ugyszólván szívéhez nőtt úgy gondolkodott, ha már meg kell tőle váltania olyannak adja el, ki tetszését mindenképen megnyeri. Egyik nap egy nyitrai esinosabb fiakerem elegáns fiatal házaspár érkezett X. urhoz a bírtok megvételére. A fiatal férj dísztingvált, nagyúri modora s az asszonyka eszményi bijossága csakhamar elszédítették X. bácsi ideális lelkét és elhatározta, ha megalkuszna ezeknek adja a szívéhez nőtt bírtokot és másna senkinek. És meg is alkudtak szépen. Egy hétig vette igénybe a fiatal házaspár X. úr vendégszeretét és a büszkeságnak valóságos átyafiságos ölelkést és puszilkodást vittek végbe a jó vásár és jó barátság megpecsételésére. X. bácsi elégedül eresztet forinot kapott, mire ő gavallérosan átadta az egész bírtokot még a nagtár kulcsokat is a fiatal házaspárnak, kiknek első dolguk volt Nyitra a természet ózezer forinotért eladni. Aztán mutlak a napok, hetek, egy hónap is eltelt de a fiatal házaspár nemhogy elküldte volna a kikötött vételt X. bácsinak, de még csak hírt sem hallattak magukról. Mi történt? X. úr rosszat sejtve a hatósághoz tett feljelentést, honnan azt az értesítést kapta, hogy a fiatal házaspárnak az alföldön van ugyan egy kis vagyomni, de nagyjórészt ilyenfajta szélhámoskodással tartják fenn élvizni vágyó életüket. X. úr most már ügyvédek fordult, ki kimentette az öreg urat zavarából meggyővően a bírtokot hasonló árban. A szélhámos fiatalokat tehát ez a fogas fűskés fogja mörésre tanítani.

Hivatalvizsgálat. A ndrácsy Sándor az arany-maróti kir. törvényszék elnöke szombaton a délutáni órákban városunkba érkezett és a helybeli kir. járásbírósg megvizsgálás végett egyenesen a hivatalhoz jutott. Az első látása szerzett tapasztalatok nem kellettek a törvényszéki elnöknek jó benyomást, mert a hivatalos helyiségekkel, azok szűk volta és rölszerűen fekyése miatt egyáltalán nem volt meglepődve. Hétfőn délelőtt az ügyvédi kar tisztelőst fogadta, kik a nem megfelelő számú személyzet miatt összehaladott nagy hátrálékokkal szemben kérték az elnöktől orvoslást. Az elnök szívesen fogadta az ügyvédi kart és körülmények felsőbb helyre való pártoló felterjesztését helyezte kitérásba. Most az egyes porsorokat szemlélő az elnök és egy hét múlva tovább megy.

Léva elsőrendű vasúti állomás. Megbízható forrásból vesszük a következő ránk nézve igen érdekes és örömdetes hírt: Már régebben foglalkoznak a tervvel, hogy a párkány-lévai vasútvonalat kiegészítve elsőrendű vonallá tegyék, mely aztán meg-hosszabbítva egyenesen külfölddel közvetítene a leggyvidebb uton országunk fővárosát. A terv most már erősen közel megvalósulás stadiumához, a mennyiben jövőre a vonalon nagyobb építkezések és változtatások keresztálytelle lett elfrendelve. Léva Párkány-Nánáhs hasonló nagy vasúti állomást kap, az állomás helyét nagy részben kibővítik s az állam maga egy nagy gabonaráktárt is építtet. Az állomási épületekben lesz a restauráció mely bizonyára kedvenc kiránduló helye lesz a lévaiaknak. Az őrházak harangjelző-készülékekkel lesznek ellátva, melyek mint a fővonalon jelezni fogják az érkező vonatokat. A személyvonatok sokkal gyorsabban fognak ozentul haladni. Mind igen szép ez, de már olyrögen hitgetnek minket ezzel a jövőbeni átalakításokkal, hogy csak nehezen tudjuk kötevényüket leküzdeni.

Médeve-öz helyett. Herbecy Kálmán gúram-szent-kereszti gyógyszerszerés október 7-én az ő-környöskői határban lévő vadász-területén a püspöki erdőben özbakra lesett,

s egy fa tövében állva, várta az előtörendő vadat. Csak rövid idő telt el így, midőn egy irányból a lehullott haraszt között zajt hallott. Bizonyosan a kinyomozott özbak jön roudes váltoján, gondola s már lövése emelte fegyverét, mikor alig 25 lépés távolságra tőle őz helyett egy hatalmas medve bentakozott ki a bökrok sűrűjéből. A meglepett vadász nem vesztette el hidegvérét, hanem a sorétes töltényt golyóssal eserdéve ki, egy jól irányzott biztos lövéssel leterítette a 104 kilós hatalmas maekot, mely valószínűleg a korai zord idő elul menekült ide le jobb levegőt szívni.

A lévai sportegylet megtette már szép jövője felé az első szarveszűsapásokat. Ugyanis tagjai részére vívótanfolyamot alakított, melynek vezetője bieli Bay Alajos hírneves vívótanár, ki működését f. h. 3-á megkezdette. Vívó-órák a sportegylet tagjai részére: minden héten, hétfőn, szerdán és pénteken d. u. 5-7 óráig a magánfélék részére mindennap d. e. 7-9-ig és d. u. 4-8-óráig tartanak. A vívó tanfolyam ideiglenes helye Mihálics György örömg szivosséghól a laktanya tisztai vívóterme, de a sportegylet laknysége már lépéseket tett, hogy az Oroszlán-vendéglő udvartermét e célra mihamarabb megkap-hassák.

Lopás - orgazdaság. Szombaton este szellőztetés végett nyitva voltak a kaszinó ablakai. Két elemi iskolás fiúcska, Földián János és Halasi János arra menvén egymás buzdítására bemászának a nyitott ablakokon és két billiárd golyót elcsentek. Az egyiket játékkal megtartották, a másikat Matlak Lajos-némek egy krajczárért eladták. Az eladott tekegolyót, mely elefantensontból van s igen jókára szokott lenni a két férfi Matlak, az apa és fia először a katti. legényegyletben, majd az olvasókörben árusították, de mint-hogy a lopus híre már el volt terjedve, se itt, se ott nem vették meg, hanem a rendőr-kapitányságnál tettek jelentést. A rendőr-kapitányság az előnyomozás megkezdése után az ügyet a helybeli kir. járásbírósg-hoz tette át, mert a kaszinó igazgatósága az orgazdák megbüntetését kívánta.

Állami szolotelep Léva. A régen vajudó állami szolotelep ügye legnap végre megoldást nyert. Bódogh Lajos polgarmester ugyanis Nyitra ment, hogy az Léva megvett több kisebb nagyobb szőlőesék és a Maissy féle szőlőeséket az államnak bérbe adja illetve, hogy eziránt a szerződést a nyitrai állami szőlőbányvelével 25 évre megkösse. A szerződés megkötése után azonnal munkába állnak hogy a telepet tavasza elkészítsék.

Öngyilkos fegyenc. Daba István gáram-szt.-györcy) lakos, feltétlesen szabadságot kérvényez a vasúti állomás közelében egy fára felakasztotta magát. Mire rátaláltak, teljesen megvult dermedve.

Védekezés a táviratok elveszése és elferdítése ellen. Az államkincstár a táviratú üzletszabályok 6. §-a értelmében nem vállal felelősséget és jótállást azon károkról, melyek a táviratok elveszése, elkésése vagy elferdítése következtében támadhatnak. Gondolko-dott azonban arról, hogy a táviratozó közön-ség táviratainak kézbesítéséről a címzett hoz-zárjárása nélkül meggyőződhekké illetve táviratát az elferdítés ellen biztosíthassa. Minthogy e módzatokat a nagy közönség, a mint a tapasztalat mutatja nem igen ismeri, azokat a közönség érdekében adább közöljük 1.) Ha a táviratot küldő egyén arról akar meggyőződni, hogy távirata tényleg kézbesítettett-e, ezt kétféle módon érheti el. Nevezetesen kaphat erről értesítést távirati uton vagy postán. Előbbi esetben táviratának címe elé „P. C.” jelzőt ír és a távirati értesítésért 10 szavu távirat díjának megfelelő összeget fizet; utóbbi esetben pedig a cím elébe „P. C. P” jelzőt ír és a postai értesítésért 25 krt. fizet. 2.) Ha táviratát az elferdítés ellen kívánja biztosítani a cím elébe „T. C.” jelzőt ír, mely esetben távirata tartalmát az összes közeli hivatalok egymás közt összehozzás által egyeztetik. Az össze-egyeztetésért az eredeti távirat díjának 1/4 részét kell fizetni.

Kinevezés. A pénzügyminiszterium Fuchs Antal lévai kir. adóiszmet a mármárosi kir. adóhivatalhoz adóhivatali segédde.

Turpínszki József lévai kir. pénzügyigazgatósági díjnok a kaposvári kir. pénzügyigazgatóság irodatíshóje nevezte ki.

Tüz. F. hó 5-én az esti órákban vést hirdettek a félrevert harangok hangjai. Csakugyan úgy látszott, mintha a hegy alatt támadt volna a tűz, de bizony messzebb volt az, Meisel R. lévai lakosnak a gr. keelesényi határban lévő téglalegetője gyulladt ki s alig egy óra leforgása alatt elhamvadt.

A közvedők díjazása. Az új büntető eljárás, mint tudjuk, a közvedői intézményt is meghonosítja. A közvedők, kiket hónapoként előre az ügyvédkamara nevez ki, napdíja 10 koronánál kevesebb és 20 koronánál több nem lehet. A napdíjat a bünygyi átalányból fizetik ki.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Kiváncsinak. Az okosság lényege abban áll, hogy lehetünk számok, időben és térben messzebb eső valóságok figyelembevételével alkotjuk meg. Az okosság csak abban, hogy a felforgó körülmények közet legelőszereiben és leghasznosabban tudunk eszelekedni. Az okossággal a bosszútesség is jár, mivel az okos ember tudja, hogy a nagy átlagokban és hosszú időben a bosszútesség a győzelem, vagyis, mint mondani szokás: „a bosszútesség idővelre is a leg-jobb üzlet.” Ellenben az okosságal gyakran gonosz-ság jár, mivel a gonosz ember nem lát messzire. Az okosság tehát az okosság alatt álló szellemi képesség; sokéjyabb és rövidlebb látásu. Deák Ferenc pl. okos ember volt, mivel messze eső és jövlelő dolgokat is látott; ellenben egy jeles család oszias ember, mivel a közlelési valóságokat nagy-szerűen képes a maga hasznára értékesíteni. Ezek csak a szélsőségek, a dolgok közlelési megérthetése végett. A szellemesség másminő telohetség. Lényege a györe és meglepő gondolatkapcsolás; a hasonlatok és ellentétek gyors lársítása. Ez legtebbnyire ötletkehen és találo meoldásokban nyor-kéjezést. Ez is előleki szellemi tulajdonság, de az előleki kétfővel nem test-vevő, hanem csak moaktatstvári viszonyban áll. **R. - hi V. - a.** Alvező levelekre csak kivételesen vála-szolunk. Onnel nem teletünk kivételt. **Gy. B. J.** Szépen köszönök. Alkalomadtán fel fogjuk használni.

Fehér rozsa. No lássa, nem hagyjuk kegyedet sokáig a bizonytalanság ötésvetőben, hanem kíván-ságra szerint azonnal közöltük szép versed. A többi majd később. Mindégyikre sor kerül, mert igazan szépek. Irigylendő, az kinek lantfáradt ly szép dalok fakadnak, irigylendőbb az, kibe a dalok eszenek. — **Lujza** Előle lelelünk nagyon megörömt. Bévében majd a jövő számban felelek, most csak azt a kérdést intézem: Meg van-e a javításal legesdeve? S ha még kérem is szabadd, azt kérem, hogy mind többözer szoronsélessen aranyos sorával, mert azok fölötto kel-lemes pereltek szereznek nekem! **Fortissimó.** On azt kérde, hogy „beszárnyallat”-e hozzáuk versered. Ha ily rossz mind, mint a milyet mutatába küldött, nem, jekkel azonban „beszárnyallat” de andante azaz óvatosan, nehogy a drága ablakokat szarveszűsap-sáival tonke zuzza!

HIRDETÉSEK.

A piac közelében elvonuló Galamb-utcában, még utca-ra beépíthető beltelekkel egy új ház 478. szám alatt eladó.

Tuschnay János

!! Disznóvésznel a legellentállóbb !!

TISZTA VÉRÜ BERCKSCHIER
12 hetes malaczk
darabja 15 frtért kaphatók :
BÁRÓ NYÁRY BÉLA
Hont-Varsányi gazdaságában.

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 forint.
Fél évre	2 forint.
Negyed évre	1 forint.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torhágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvetetnek a kiadóhivatalban.

A magyar föld.

Olyan természetes dolog, hogy Magyarország földje a magyaroké legyen, hogy alig hiszi el az ember, ha valaki az ellenkezőjét vitatja. Az is egészen természetes, hogy a magyar földnek magyar kézben tartása és megtartása a legelső magyar érdek, s ha valaki azt állítja, hogy nem az, hát méltán elbámul minden józan eszű magyar ember. És mégis akad olyan ember és pedig magyar képviselő, aki azt állítja, hogy a magyar föld idegenek által való megszerzésének korlátozása káros az országra, annak konszolidációjára. Így beszélt Matlekovics Sándor, no meg Pulszky Gusztí, a pénzügyi bizottságban. Szerencsére ketten maradtak esodálatos észjárásukkal. A pénzügyi bizottság nagy többsége arra az egyszerű és természetes álláspontra helyezkedett, hogy a magyar föld legyen a magyaré. Ez álláspont mellett nyilatkozott a földművelési miniszter is, mikor hangsúlyozta, hogy eminens állami érdek az, hogy

a magyar föld magyar kézen maradjon és még hozzátette, hogy az esetleges megszorító intézkedések kényes kérdést képeznek, melyet állandóan figyelemmel kísérni kötelessége a kormánynak.

Valóban itt volt már az ideje, hogy ez a kérdés felvéttessék és a benne rejlő baj orvosoltassék. Mert egyik legnagyobb baja az országnak a földbirtok viszonyainak rendezetlensége sőt természetellenes fejlesztése.

Az utóbbi évtizedek alatt, a merkantilis irányzat hatalomra vergődése következtében, megindult a föld a magyar nemzet alatt; ingóvá tették az ingatlant és a nagy tőke és a kereskedelmi forgalom szent nevében kisajátították és kisajátítják a magyar embert legtöbbször saját ősi birtokából.

Csak tessék megnézni a telek-könyvi hatóságok hirdetési tábláit, mennyi ingatlan árverésről számolnak be ezek! És minden egyes hirdetés halálharangja egy magyar

esaládnak. Tessék megnézni az erdélyi részekben az oláh pénzügyezetek manipulációját és meglátja mindenki azt a nemzeti veszedelmet, melyet az oláh pénzkölesönök a magyar föld pusztítása által idéznek elő. Tessék megnézni a mármarmos-megyei s egyéb felvidéki állapotokat, ahol idegenek kitelepítik uzorával az ősi birtokból a magyar érzelmű ruthéneket. Vagy tessék megnézni az ország bármely részén az idegenek birtokvásárlásait, hogy mily káros hatással vannak ezek az új földesurak az egész környékre.

És ha mindezeket látjuk, nem szabad egy magyar embernek sem kiesinyelni a kérdést, nem szabad annak megoldása elől kitérni a miniszternek sem az alatt a titulus alatt, hogy „kényes kérdés.” Ezt a kérdést nem elég csak folytonos figyelemmel kísérni, hanem szükséges vasmarokkal belenyulni s megállítani azt a fejlődési processzust, amely már eddig is annyi kárt okozott az országnak.

TÁRCZA.

Árvatafelnél.

A természet fekete, gyászos posztó földi,
Fényárt terjesztnek szét a gyertyák sorogai.
Virágzón között pompás ravatalon
Fekszik a halott — némán, fiatalon.

A esendőt halk moraj, légy zsongás törte meg,
Körötte melabus zsolozsnaát zengenek;
És száll, száll az ének, busan, keservesen:
Itt nyugszik a szegény az Úiban esendően!

Majd kezdetét veszi a halotti beszéd:
Az elköltözöttnek dicsőri életét:

„Mily áldott, tiszta szív szüent megdobogni itt,
Világító fátyla volt életében a hit,
S a mílyen élete: esendes, szelíd, nyugodt,
Olyan volt halála — csak úgy elszunnyadt.
Korán itt hagyta a földi boldogságot,
Tiszta, fehér lelke, föl az égbe rágyótt...”

A szónok félre áll. Elfoglalom helyét.
Én mondom el híven a halotti életét:

„Ki fekszik előttünk nyugodtan, esendően,
Nem egyszer rivóltott rémes éjjelenek,
Gyöttrődött, szenvedett val szerelmű lázba’
Bánós szenvedélyétől porig lealázra.
Fehér, tiszta lelkén rajta már a szennyfolt...
Nem követelt el bánt, de a vágy az megvolt,
S ki most csak elaludt, csak úgy elszunnyadott,
Csendes szobájában a mákor érvasztott
Egyedül, magában, tükös borzadállyal,
Előre már sokat küzdött a halállal,
S kinek, mint mondták, fátyla volt a hit,
Nem egyszer küldte fel az égre átkait,
Míg nem megtört szíve a véres sebekbe’
Meghalt kötség között, Istenét feledve,
Önként ment el, nem egy hívő Szózat után...
Meggýilkolá magát...! Én tudom azt csupán!”

A pap megérkezett. Hangzik a zsolozsna.
Száll a tömjénfelhő magosba... magosba...
A szemekben könnyü csillan fel át, unott,
S a halotti esendben én nyugot kacagok.

Kacagok... kacagok s tudom mért teszem ezt
A szónok s a halott mindenkit rászédelt,
Gyászolókat, vallást, Istent, hitet, papot!...
Csak engem nem, hiszen én vagyok a halott!

Mignon.

Mikor az erdő hallgat.

Tikkasztó hőség tartja megszállva a vidéket. A felmelegedett, páratelt levegő, a mezőről jövő-menő kocsik egyhangú dübörgése, a méhek zsongása, legyek zümmögése valami izgató, ingerlő hatást gyakorol idegrendszereimre.

Hasztalan menekülök előle szobámba, ott is ugyanaz a fojtó levegő, bántó zsvíaj, s mindenekelőtt a türehtetlen hőség. Fejem ég halántékaim lüktetnek, a vér nyugtalanul kering ereimben, idegeim a végsőig megfeszítve. Felizgatott képzeletem előtt ott kísért ismét a szomorú mult. Az időtől kezdve, mikor az öröm szakadatlan piros ünnepnapjai elmúltak s jöttek a komor, szürke gyásznapok, mikor életemben mindig este volt, kodós, borongós, homályos est.

Hasztalan akarom másra terelni eszméimet, a lelket nem lehet elaltatni. Annak nem lehet parancsolni: most örülj, most remélj, most feledd, most aludjál!

Az ébren van és nem alszik, az emlékezik, érez s gondolt mást, mint a mit az elgyötört idegek szeretnének.

Kimondhatatlan vágy száll meg szökni, keresni egy helyet, hol mindezek ellen védve volnék.

A bántó emlékek, világfájdalom, izgató zsvíaj, tikkasztó hőség elul hozzád menekülök én szerelmesem úde ifjuságod, — tavaszi diszedben pompázó zöld erdő sűrűje.

Ne tekintjük azt, hogy tetszetős, modern intézmény-e az az intézkedés, mely e bajt meggyógyítja. Nekünk nem külföldről majmolt u. n. modern intézmények kellene, hanem a magyar faj fenntartására és istápolására alkalmas intézmények.

Őseink megalkották az ősiséget, mely évszázadokon át alapját képezte az összes birtokviszonyoknak, sőt közjogoknak is. És ez intézmény legalább is oly mértékben járult hozzá a nemzet fenntartásához, mint a győzelmes csaták hosszú sorozata. 1848-ban megszűnt az ősiség és új elvek alapján rendezettek birtokviszonyaink. De ez elvekből még nem következik a magyar föld megengedése és az 1848-iki nagy alkotásokkal nem jön összeütközésbe a magyar nemzet fenntartása ezéjéből a föld forgalmának megszorítása, sőt ellenkezőleg, lehetséges ez alapon is hathatós védelmet nyújtani a magyar földnek.

Kötelességét teljesíti tehát a kormány és különösen a földművelésügyi miniszter, midőn azokat a „megszorításokat” törvényhozás útján eszközölteti, bármily kényes érdekeket érintő lesz is ezen intézkedés.

Barsvármegye virilistáinak 1900. évi ideiglenes névjegyzéke.

Rimély Károly* (18908.64) Kelecsényi Ráfael*, gróf Erdődy Imre, gróf Hunyady Kálmán, József es. és kir. főherceg, Dóra Miklós, Szilágyi József*, báró Révay Simon, Kazy János*, Kachelman Károly, (2280.91) Szentiványi Oszkár, Kazy László, dr. Engel Zsidmond*, Salzberger József, Tarisch Kajetán, Motesitzky László, Mattyasovszky Lipót*, Szandner Sándor, Frankl Ede, Ambró István, (1161.—) Szirányi Sándor, Dombay Vilmos*, hg. Odescalchy Arthúr, Kürthy Emil, Kosztolányi Sándor, Klobusitzky János, Kaltenbach

Gyula, Taubinger Ágost, báró Ambrózy István, dr. Gasparetz Béla*, (902.40), dr. Belica Pál*, Sümegh János, báró Hoeller István, Koválik János, Dillesz Sándor*, Levatic László, Pollák Zsigmond Verebély, Knapp Simon Baraeka, Hecht József, Pető Albert, (694.42) Ragzha Béla*, Benkovich Ernő, báró Pittel Gyula, Zongor János, Ordódy Vilmos*, Varga József* Házócy Boldizsár*, Weisz Mór Léva, Majthényi Albert, Berger Adolf (574.10) Báthy Gyula*, Vince Gyula, Horh Jakab, Botka Zoltán, Weisz Samu Léva, Rakovszky Ferenc*, Rózsa József*, Trutzer Adolf, Friedmann Samu, Lipthay László (493.53) Klein Náthán, Sztankay Kálmán*, Epöly Ferenc*, Leidenfrost Todor*, Groszman Gyula, Kosztolányi Aurél*, Salzberger Ede, Belesák László*, Knapp Sándor Baraeka, Vári János* (431.86) Ordódy Lajos, Klau Odón, Czobor Vilmos*, Tolnay Dénes*, Raschmann Tamás*, Simonyi Béla* Rudnyánszky János, Finka Sándor, Berger Henrik, Nagy Sándor*, (396.—) Weinberger Mór, Berger Jakab, Faba Simon*, Kvassay István*, Báthy László* Nyitrai Ferenc Léva, Kherndl János*, Bodó Péter, Keval Simon, Nikolai Lajos (368.47) Eisenberg Károly, Conlegrer Károly, Medvezky Sándor*, Pintér Károly*, dr. Lányi Benedek* dr. Koroda Pál* Kormanovich Endre* Rubinek Nándor, Lévy József, Fajkúth, Vass Odón* (324.40) Agárdy János*, A Györöd, Háiel Kálmán* Kolbenhaier Gyula, Moesy Lajos*, Martinesek Lajos*, Krasténich Imre, Znamonák Sándor*, Levatic Gusztáv*, Szájbély Árpád, Bartaky György*, (304.48) Kariésy Sándor*, K. Apáthi, Spuller Gyula*, Lévai Péter, Schwarz Sándor, Krajcsovich Rezső*, Bogisich Agoston*, Simek Armin, Klára Antal, Dussich Zsigmond Horánszky István*, (250.—) Baliga Pál, Kone András, Somogyi Lajos*, dr. Klein Jakab*, Léva, Vitor Gábor*, Kürthi Antal, Tóth József, Ponocki János, Csernik Alajos*, Munk Armin (206.57) Schwarz Gyula, Krafzky Imre*, Suberth Pál, Bakó Ignác, Hermely Győző, Engel József, Nécsy József, Rakovszky András. (187.32).

Páttogok:

Grieger Antal (183.05) Furchtgott Lipót, Meszár Benedek, Fejes János, Pásztor Elek, Ivanieska János, Bako János, Mittelmann Tivadar, Márkl János, Pető Pál, Halási János (157.—).

*) A csillaggal jelzetteknek adójuk kétszeresen van kimutatva.

Bűnhődöttnek.

*Gőny ne éjjen, szó ne bántson!
Tudsz szeretni, mentee vagy!*

Futok teljebb és mindig beljebb a százasos tölgyek közé, hol legsötétebb a lombok sátorra, legsűrűbb a cserjék seregé. Bevetem magam a magas fű közé, hogy össze- csap fölöttem s el vagyok tetetve. Meghaltam az egész világra, s a világ is meghalt én rám nézve. Nem gondolkozom, nem érzek, csak fekszem mosdulatlanul, körülöttem esend, néma esend, mint a sír mélyiben.

Mert itt esend van abszolút esend. Fallevél nem mozdul, szellő nem fujdogál, madár nem énekel. Mintha meghalt volna az egész természet. A máskor oly esacska lombok néma, pajkos szellő nem játszik ingerkedve velük. Sűrű bokrok között huzzák meg magukat a kis énekesek, százfélé danájuk elhallgatott, alusznak puha fészkeikben. Férge egyik nem szalad a haraszt között, bogár nem zsong, légy nem dong körülöttem, a vad méhek is odujokba huzzák magukat.

Mintha egy nagy, nehéz előérzet szállta volna meg az egész természetet; minden, miben élet lakozik félve huzza meg magát otthonában.

De a napok óta készülődő vihar most sem tör ki, a vészterhes felhők lassan, lomhán huzódnak tovább a nélkül, hogy felüldítenek a szomszagos földet.

S amint ott fekszem mosdulatlanul a néma ünnepélyes esend közepett, lassan—lassan valami jóleső nyugalom lopózik az éle idegeimre, esendes megnyugvás fűző szívembe. A mult emlékei, igaz itt is felkeresnek, látom

az én elvesztett kedvesemet, halvány phantomként vonulnak el előttem, de esodálatos! szivemben nincs az a lélekölő fájdalom, az a sóvárgó vágy, az a mardosó kétség a viszontlátás miatt.

Valami végtelenül jól eső érzés tölti el lelkemet, esodálatos varázs hatása alatt vagyok, szemem akaratom ellenére lezáródnak s egyszerre világos lesz előttem a hindu élet bölelelet: „Feküdni jobb, mint ülni, aludni jobb mint ébren lenni, de mindeneknél legjobb — a halál.”

S egyszerre valami fájó vágy ragad meg, óhajtom a pihenést, a halált, a végmegsemmisülést.

Ismeretlen sírgödörbe,
Elaludni mindörökre,
S ott egyebet mitsem tenni,
Csak pihenni, csak pihenni,
De hát a feltámadás?

Soly Gusztávné.

Ötletek.

— A szellemeskedő hasonlít a rabló méhhez, nem mézet gyűjt, hanem fulánkjalval üldöz.

— A vig kedélynek bizonyára a könnyelműség a szülő anyja.

— Ha rut vagy, végy álarcot föl és érdekessé léssz.

*Felül áll az minden gimesen,
Ákinék a szíve nagy.*

*Ami elvult, pusztá sejtés,
Foszlódó kép, álom az,
Hadd takarja büfeletés:
Ami elvult, nem igaz!*

H I R E K.

— **Erzsébet emlék ünnep.** Föggymásimunk derék ifjúsága a gyászos halált ért Erzsébet királynékné nevenapját f. hó 18-án szombaton d. e. gyászünnepélyvel fogja megülni, melyre az igazgatóság a műpartoló és az ifjúság iránt érdeklődő közönséget ez uton is meghívja. Az ünnepet kilenc órákor gyász-mise fogja megelőzni, majd a föggymásimunk dísztermében ünnepi program, melyet itt közlünk: 1.) Megnyitó gyászbeszéd. Tartja Benes István VIII. o. t. 2.) „Zugnak bugnak a haragok... Melodráma Karádi Oyözötöl. Szavalja Laufer Lipót VII. o. t. zongorán kíséri: Belesák Sándor VIII. o. t. 3.) Emlékezés Erzsébet királynéről. Irta és felolvassa Cecko Lajos VII. o. t. 4.) Gyászinduló: Énekl a zenekar kísérete mellett a föggym. énekkar. 5.) „Erzsébet.” Cecko Lajos VII. o. tanulótól. Szavalja: Kucsera Béla VI. o. t. 6.) A kapucinusok templomában. Abrányi Emiltől. Szavalja Bóna János VIII. o. t. harmoniumon kíséri Richter Ferenc énektanár.

— **Rátky László.** Az egyik könyvomatosa után a legtöbb fővárosi lap a mult hétfői királyi kihallgatáson levők közt Rátky László prépostról is megemlékezik. Ez a Rátky László nem más, mint Báthy László prépost-plebános, ki hétfőn köszönt meg O felsége azon kezét, hogy öt díszes egyházi méltóságra kinevezte. O felsége a kihallgatáson kitüntető nyájassággal beszélgetett a préposttal s a többi közt esodalkozásának adott kifejezést, hogy ilyen fiatal ember létreprepost lett. Közbe finoman célzott a szép carriere-jére mely ily fiatalon előtte áll. — Ezzel egyidejűleg említjük fel azt is, hogy a királyi kihallgatáson megjelent Rubinek Gyula vármegyénk szülötte is, ki a Ferenc József-rend lovagkeresztjével való legfelsőbb kitüntetését köszönte meg.

— **Gyászhir.** Mattyasovszky Lipót névedí földbirtokos, nyug. kir. kuriai bíró, megyei közéletünk kiváló alakja f. hó 10-én 82 éves korában meghalt Néveden. Botka Sándor, volt magyar testőrfőhadnagy, magánzó elhunyt Bécsben. Mindkét halottat szerető rokonság és nagyszámú jó barát gyászolja.

— A világ végtelenjébe nézve porszemnek, önelkedbe merülve óriásnak hiszed magad.

— Ha ismered a női szív titkát, megismered a boldogságot. E nélkül fél ember vagy, annak birtokában — fél isten.

— Némely női szem olyan, mint a saisi fátýol: ha titkát fellebbentted öveszedtet okozad.

— A szeszélyes nő szerelme köteltáne a zuhatag fölött. Birod ugyan, de egy gyenge pillanat is hanyatt-homlok bukol gyülolete habjai közzé.

— A megelégedéshez sok út vezet, a boldogsághoz csak — egy.

— A szív olyan, mint az érekehó. Menynyi salaknak, keserűségnek kell kiforrni, míg magából szinaranyat önthet.

— A barátságban sok a mulatságot, több a vigasztalást és legtöbb a támaszt keresi.

— Ha szellemes vagy sokat elnéznek, ha szép vagy sokat megbocsájtnak, ha gazdag vagy mindent megengednek neked.

— A frivolitás demimonde; messziről nézve kecsesnek látszik, közéről látva festett arca és kihívó mosolygása a nemes lelkűekben undort kelt.

— **Nevmagyarosítás.** A belügyminiszter megengedte hogy Dreschler Ferencz körmöcbányai lakos vezetéknevét „Darvas”-ra változtathassa.

— **Kulisszák mögöl.** A szép Marucának rendszeren nyugtalan éjszakai vannak. Pecségő, ifjú vére, vékony kécsereiben pezsegeve forr s élénk képzelete előtt megjelennek eszményesebb formában a lezajlott napi események. S míg lilium teste a hófehér párnák között nyugtalanul forgolódik ide-oda, megnyílik gyakran eperszajzékajka s rövid, szakgatótt mondatokban egész meséket mond el az éj palástja mögöl előkandikáló pajkos koboldoknak. Ezek mesélkednek vele mindig, míg azután az álom jótékony nyugodt tündére el nem riasztja őket szelében végig simítva Maruca izzó homlokát. Akkor azután mély, szinte letargikus nyugalomba merül. Marucának egy napon vendégük érkezett. Egy korra négye még fiatal, de lélekben annál öregebb, nőgyűlöletben megcsontosodott agglegény volt ez, kit, — bár szegről-végről rokonok voltak — csak úgy tudtak Marucák magukhoz esalni, hogy kijelentették, hogy a már nagymama néhén és a kis Marucán kívül, — ki még nem mehet nagy leány számba, — senki sem fog találkozni. Az agglegény megérkezett az esti vonattal, de már az első találkozásnál komor levertség fogta el. Láttá, hogy be van csapva. Maruca nagy leány, s hozzá még oly szép és kedves, hogy a nőgyűlölet lángjainak fellobbanását egészen indokoltnak érezte. Maruca aznap egész nap nővére kis fiával játszadozott, kinek százszer is elmondta: Misikém, Misikém, Szeretlek Misikém! Hát te szeretsz-e szívem? Este úgy került, hogy az agglegény Mihály úr Maruca kedves fehér szobája melletti vendégálmóba került éjjeli szállásra. A vékony ajtón keresztül Maruca halk lélekzését is hallani vélte. Sőt többet. Éjfélt felé, mint valami esábitó szíriénének szűrődött át hozzá egy édes hang: „Szeretlek Misikém! Edes Misikém! Hát te szeretsz-e szívem? Mond aranyos Misikém? . . .” Az agglegény bosszusan rugta le magáról a paplant, majd hirtelen felült és dühösen hallgatott. „Ez nekem beszélt. Ez a lány szerelmes lett belém. Már este is vettem észre ilyesmit. No de csak azt lesd hogy engem befonsz!” Szólt és sebesen öltözködni kezdett és csak úgy egy szál felöltöben elhagyta a házat kizavagolt a vasúthoz és a hajnali vonattal visszautazott. Még a paktáskáját is úgy kellett utánna küldeni. Pedig Maruca a kis unoka öccséről álmodott!

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügyminiszter Somogyi Imre segédjegyzőt a nagykálmáni kerületbe anyakönyvvezető-helyettesévé nevezte ki.

— **Fin de ciclé gyermek.** A megbomlott idegrendszer működésének ismét egy szomorú jelene játszódtott el f. hó 14-én. Bócsik Jánost a r. k. elemi iskola V. oszt. tanulóját s meg néhány társát az osztálytanító hanyagságuk miatt a tanórák után a tanteremben marasztalt. A többiek pótdólták a mulasztottakat s déli 12 órakor haza boesajtottak. Míg a nevezett tanuló, aki a fenytés ideje alatt is megtagadta a kötelesség teljesítését, továbbra is vissza lett tartva. Egy óra tájban, midőn a tanító ismét utánna nézett, hogy újból számon kérje száfkodását, a fiu nadrágtartó-zsinórjával felakasztva a fogason függött. Rögön értesítették a hatósági orvost, aki esak a halált constatalhatta. Értesítették a rendőrhatságot is, aki megejtette a hivatalos eljárását, melyből kiténik, hogy a jelen esetben mulasztás senkit sem terhel. Egyébként a szomorú véget ért fiut tanító és a vele érintkezők rendkívül konok és dacos természetűnek ismerték, aki sem örömeiben sem fájdalomában soha egy könyvet nem ejtett.

— **A játék vege.** Árvai László, Mozsári utibiztos unokája pénteken este állítólag a község között egy dinamitotényt talált. A tőlényt tüvel piszkálta meg az első, balkezén három ujját elszakította és a szemét is annyira megsértette, hogy szemévilágát esetleg védkép elvesztetheti.

— **Az új nemese s király előtt.** Cobor László honti alispán, Cobor Gyula primási urad, felügyelő és Cobor Vilmos város-

ladányi plebános f. hó 8-án szerdán tisztelgetek teljes díszben O felsége a király előtt, hogy a legfelsőbb kintüntetést megköszönjék. A kihallgatásra elsőnek boesajtottak és O felsége — bár még igen sokan várakoztak kihallgatásra több pereig igen szívélyesen és nagy érdeklődéssel beszélgetett a három kintüntetett testvérről. Az alispántól a honti állapotok felül, a felügyelőtől a hereceprimási ideitermésredményről, mindkettőtől a boszniai katonáskodásukról, a plebánostól a kongruáról és az autonómiaórl kérdézősködött. A feltűnőleg hosszú kihallgatás után a legszívélyesebben boesajtotta el az új nemeseket.

— **Tolvajfogó kisasszony.** Patatlan lélek-jelenlétnek bátorságának és erélyének adta tanujelét a minap egy urkisasszony. A Deák-Ferencz utca 261. sz. háza egész nap tárva nyitva szokott lenni az ügyes bajos felek előtt, s minthogy a vidéken többa becsületos, mint a gazember, a házbellek nem igen tartották szemmel a jövő-menőket. Mégis hétfőn este mikor homályosodni kezdett, a házi-kisasszony gyanus ésszongást hallott a folyosón s kinyitva az ajtót egy idegen torzonborz külsejű esavargót talált ott, ki open a vadász-tarisnyá s egyéb ingóságok elkobzásán fáradozott. Az ifju holgy nem ijedt meg a markos idegentől, de a legnagyobb erélyvel rászólt, mire az ijedtében még egy rossz nadrágot is visszaakart adni, a mit bizonyára máshonnan emelt el. Az eközben megjelent eselődés előtt megfeddette aztán az enyveskező sehonnait, majd felülkerekedett benne a légszivő nő s alamizsnával látván el minden további megtorlás nélkül elnek boesajtotta.

— **Mikor iesz képviselőválasztás?** Nem hiába készülték el a vármegyék a választási fuvardíjakról szóló szabályrendelettel, ugylátszik hamarabb szükség lesz rájuk, mint gondoltuk volna. Majdnem bizonyosra vehetjük hogy tavasszal — ha esak előbb nem — új képviselőválasztások lesznek. Aranyháborunk Ausetriával, továbbá a delegációban felmerült differenciák, de leginkább az a körülmény, hogy a kormány így nagy többséggel helyes nemzeti politikát nem csinálhat okvetlenül szükségessé tették, hogy a Hazba friss erők jöjjenek s így kétségtelen a képviselőválasztások napirendre tűzése. Lévan is sokat beszélnek erről, sőt már jelölhetek is emlegetnek, kik mellett a választókerület polgárai kardoskodni fognak. Négy jelöltünk van, esak az a hiba, hogy egyikben sínes meg az abszolút kéesség, hogy a kerület érdekeit megfelelően képviselje. Azért számos választópolgár azon elhatározásra jutott, hogy a jelenben félre téve minden politikát, egyenesen Léva város boldogulását tűzik ki jel-szó gyámnak a trikolorra, ezért azon vannak, hogy a kerületnek egy agdís és nagy befolyású minisztert szerezzenek meg képviselőül. A terv nem rossz s mi hisszük, hogy ez volna az első lépés városunk boldogabb jövője felé.

— **A színeszek** egyet gondoltak és irányt változtatva Léva helyett Rozsnyóra mentek. Nagy hibát követtek el akkor, midőn ezt tették és mindenesetre helytelenül jártak el akkor, midőn a bérletszerződéseket, ha nem is egészben, keresztályvezetve minden további felvilágosító jelentés nélkül irányt változtatnak. Mert a mostani alarimozás és e tényük után közönségünk érdeklődése meglehetősen megesapant s könnyen megtörténhetik, hogy decemberben nagyobb közönségre számítva teljes közönséggel fognak találkozni. Külömben majd meglátjuk, hogy válik be spekulációjuk.

— **Hymen.** Pleskó Oktáv m. á. v. alkalmazott vasárnap lépett örök házassági frigyre Lóbl Fannyával, Lóbl Ignác n. szállói állomás elújáró kedves leányával. — Friedmann Dezső lédeci vendégfős f. hó 22-én tartja esküvőjét Kämpfner Paulával Zsitva-Fűtőnemen.

— **Gyujtogatás bosszúból.** A tóhóli urad intéző nemrégiben boesajtotta egyik belszolgálatát teljesítő nőeselédjét, mert az szolgálatait nem akarta megfelelő módon teljesíteni. A duenna. — ki mostanság a szomszéd faluban szolgált — váltig kérte, hogy az intéző visszavegye, de minthogy az a házbán gazdaszonyi szerepet óhajtott játszani az

intéző a kérelemre nem reflektált. Ezért bosszúból f. hó 1-én felgyújtotta a némbert az egyik szalmakazalt, melytől aztán egy épület és többa gazdasági gép is porrá égett. A gyujtogatót még a helyszínen elfogták s tagadása dacára az illetékes bírósághoz vezették.

— **Lévai keresk. ifjak egylete.** nemsokára megkezdli a szokásos téli felolvasó estélyeit, melyek míg egyrészt az önképzés szempontjából igen udvőseknek bizonyultak, addig másrészt az az előnyük is megvan, hogy az érdeklődő közönség valóban kellemesen szórakozhat át egy-egy hosszú estét, mely így télviz idején szinte bémítólólag hat ólom-súlyával a kedélyekre.

— **Vasarathelyezés.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Korponán a december 12-iki országos vásár ez évben kivételosen december 15-én, a dec 27-ére eső kirakodó vásár pedig december 18-án tartassék meg.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Lujza Pompás gondolat az hogyodtúl, hogy talált egy modus vivendót, mely igen alkalmas arra, hogy esak azok őrtsék meg egymást, kiknek az szükséges. De az sem tagadható, hogy a viszony is szerfelett érdekes, mely-e két egyetértőt összfűzi. A nélkül, hogy ismernék egymást — névleg esupán — oly bosszövő feljodtúl közöttük a viszony, hogy feltételezhető, ha szétszakítanák mindkettőre névbe messze kiható következményei volnának. Kegyed esakis egy telepatikus érzelmétl őszönőve rábizza legfőbbtöbb titkát ismeretlenjére, ugy beszél hozzá, mintha gyermekkoruktól fogva bizalmas jóbarátok lennének; ez pedig dődelgetél, beözögött a kegyed titkát s feltételesenben őzi, mint Cerberus az alvilág bejáratát. Nem gondolkodtél még rajta, hogy micsoda őri az, mely-e különös viszony szálati ugyszólván szétszakíthatatlan összekapcsolja? Esak egyedül a bizalom volna az? Hát lehetünk bizalmasok egészen ismeretlen emberhez? Én ugy vélem nem volna szabad! Mert ha szerelmi titkaikkal terhelt szívünkön könnyiteni akarunk s valakivel megosztjuk azt, még egy terhet vesszünk lelkünkre, a felelem terhet, hogy megosztott, de feltölt titkainkat elárulják. De nem, kegyednek nem kell félnie? Amint mi ismerjük az őn ismeretlenjét a legjobb helyre tette le bizalmas titkát. Esak azt szeretnők tudni, meddig tart kegyedek közt az ismeretlenség viszonya? Vajjon áttele-e valaha azt a határt, melyet ismeretlenje részről az egy megesodáló tekintet, ott ott egy félénk köszöntés jelez? Az igaz, hogy úgy érdekesebb, de így biztosabb lenne téve a zár, mely egy boldogtalan szív titkát rejtgeti. — **Mignon** köszönet a szép versért. Hobbólatunk akkor is teljes, ha félénk Contessa Lőrincnek adozunk. — **Kakukh.** Engedelmet! Ez a mi fészékünk. Talán másodli sziveskednek próbálkozt. — **Cipruslomb.** Mekkora örömet, milyen nagy boldogságot tud néha okozni egyetlen szó. Látdol, látdol! A jöselit igyő kezd tested őlni, és azok a vádák, melyeket az önyés, a hazugság és a ragában emeltek az őszentesség, az őszentesség és tisztaság ellen, minden védelem nélkül esupán az idő tumbizonyosága alapján, tőnkre silányulnak. Így kap elégtételt a sokszor megbántott becsület, de hát a szív . . . Ennek is van joga követelni. Miért is nem hittél el akkor, hogy az Isten nem ver bótál?! . . .

HIRDETÉSEK.

! ! Disznóvésznel a legellentállóbb ! !

TISZTA VÉRÜ BERCKSCHIER
12 hetes malacok
darabja 15 frtért kaphatók :
BÁRÓ NYÁRY BÉLA
Hont-Varsányi gazdaságában.

